

(המשך מעמוד 13)

קומתו המישפטית הוא כזה, שיוכל לשוב לבית-המישפט העליון מתי שיחפז. אולם ברק עדיין לא הסכים ומקורביו מפסקים אם בכלל יאות לקבל עליו את התפקיד. גם לגבי מועמדותו של יריב יש סימני שאלה רבים. נראה כי יריב לא רוצה להכניס ראש בריא למיטה חולה. יש הטוענים, כי יריב הוא אישיות חלשה מדי כדי לעמוד בראש גוף כמו המישטרה.

שלישיית

הממנים

אם ברק ויריב ישיבו בשלילה על איתותיו של בורג, ולא יועלה שם

יד חזקה כלפי עברייני חיפה וסביבתה ויד לא פחות חזקה כלפי השוטרים סטרו. היום מהווה מישטרת חיפה דוגמה — לטובה.

אולם תורג'מן אינו יכול להיות מפכ"ל המישטרה בחודש דצמבר השנה. הוא עדיין צעיר מדי, דרגתו היא רק דרגת תת-ניצב ועליו להשתפשף עוד שנים אחדות תחת מפכ"ל אחר. כבר היום יש המנבאים כי בעוד שלוש או ארבע שנים עשוי תורג'מן להיות המפכ"ל, אולם על בורג למלא את החלל של שלוש או ארבע השנים הקרובות.

השלושה שיחליטו על המפכ"ל הבא יהיו שר-הפנים, מנכ"ל משרדו, משה קוברסיקי, שיש לו השפעה רבה על בורג, והממור

ומישטרת תל-אביב נחשבת כיום במטהר הארצי כמחוז המישטרה הגרוע ביותר.

המאהבת

והפילגש

פידתו של טיומקין מותירה רק שלושה הבאים בחשבון: ראש האגף לחקירות וללחימה בפשיעה, ניצב אהרון שלוש, מפקד המחוז הדרומי של המישטרה, ניצב אריה איבצן, וראש המחוז הצפוני, ניצב חיים אבינועם.

לאבינועם אין כלל מתנגדים במשרד-הפנים ובמטה הארצי. הוא קצין מישטרה טוב, אם כי לא מבריק. שמעולם לא הסתכן עם איש ובעברו אי אפשר למצוא פגמים. לפני שהצטרף אבינועם למישטרה, היה קצין בכיר בצה"ל. קצין הדרכה ראשי של הצנחנים וראש מטה פיקוד הצפון. מי שהיה אלוף סיקור הצפון, האלוף (מיל.) מאיר ("זרו") זורע, הגדיר פעם את אבינועם כ"אחד הקצינים הטובים שהיו לצה"ל אי פעם".

אולם ביחס אבינועם יש בעייה, שהיא נדירה ביותר במישטרה ובצה"ל: הוא אינו מעוניין בקידום. אבינועם אינו רוצה להיות המפכ"ל של המישטרה, הוא רוצה להמשיך עוד שנה שנתיים בתפקידו הנוכחי ולאחר מכן לצאת בשקט לפנסיה. בשיחה עם יריד אמר לא מכבר: "אין

עם אלת ממזיקותיו, שוטרת אף היא. אותה שוטרת נכנסה להריון.

שלוש גילה אומץ לב, הודיע לאשתו ולבנותיו על מה שאירע, התגרש מאשתו ונשא לאשה את אותה מזכירה, ואף הפסיק "לפזול" לעבר שוטרות אחרות. אולם הפרשה הותירה כחם בתיק האישי שלו. בעיקר בתיק הלא-כתוב של המיסד הדתי המנהל כיום את משרד-הפנים.

פרשת אחרת, משמעותית יותר לגבי הקאריירה של שלוש היא פרשת אלי-שבע ציוס, מי שהיתה פילגשו של משה דיין. במחצית השנייה של השנה שעברה הואשמו ציוס ואמה במירמה ואחד העדים שהופיע במישטרה היה שלוש. היתה זו עדות אומללה. שלוש, יריד מישפחה הן של ציוס והן של דיין, הסתבך בעדותו וזכה להרמת גבות מצד בית-המישפט שר-הובעה אף בפסק-הדין. לולא שתי פרשות אלה נראה כי לא היה אצל איש ספק ששלוש יהיה המפכ"ל הבא של המישטרה.

זה

האיש?

מועמד השלישי, שרוצה יותר מכל בתפקיד, הוא מפקד המחוז הדרומי של המישטרה, ניצב אריה איבצן. הוא אינו דמות אהודה ביותר על פקודיו ועל הממורנים עליו. עוד לפני יותר מ-10 שנים,

המכתירים: קוברסקי ומרקוביץ

כבר אמרו לא

כאשר היה איבצן קצין בדרגה בינונית, מפקד מרחב הירקון, הוא נהג להתפאר כי הוא יהיה מפכ"ל המישטרה. איבצן ערך כמה פעולות ראווה, ביניהן סגירת מועד-דוג'ה-לילה והדיסקוטקים של תל-אביב. הוא גילה נוקשות שבזמנו היתה מקובלת במישטרה, אולם במצב של היום אין לה מקום. איבצן גם נהג להתפאר כי הוא היחיד בצמרת המישטרה שיש לו השכלה מישפטית.

באחרונה התרכך איבצן והוא מנסה להיות הרבה יותר חביב, בעיקר במגעיו עם שר-הפנים ועם צמרת משרדו. איבצן מבלה במשרד-הפנים יותר זמן מאשר ב"מטה שלו בירושלים ומארגן קבוצת-לחץ של ממש למען מינויו כמפכ"ל. במיסגרת מאמציו אלה גילה לפתע איבצן, בעיקר לבורג ולצמרת הדתית של משרד-הפנים, כי אשתו הנאה היא בת של רב מפורסם בארצות-הברית.

מקורביו של איבצן הם גם האחראים לידיעות שהופיעו בזמן האחרון בעיתונים על הסתלקותו הקרובה של תבורי. באותן ידיעות הוזכר גם שם המועמד הבא: איבצן.

לאיבצן יש אכן סיכוי להיות המפכ"ל הבא. אם בורג לא יצליח למצוא אדם מחוץ למישטרה שיקבל את התפקיד, אם חיים אבינועם לא ישתכנע לקבלו ואם יוחלט, בסופו של דבר, שעברו של שלוש מדי ריע לקידומו, לא תיוותר ברירה בידי השלישייה הממנה, בורג-קוברסקי-מרקוביץ. ביץ, אלא למנות את איבצן ולגרומ בכך לפרישה מהשרות של כמה וכמה קציני מישטרה בכירים.

לי אמביציות להיות המפכ"ל. אני לא רוי צה את כל מילחמות היהודים המתלוות אל המינוי ולא את המילחמות שתפתחנה אחרי המינוי". בורג עדיין מקווה, שיעלה בידו, אם יהיה צורך, לשכנע את אבינועם, אולם קוברסקי בטוח שאבינועם אינו ניתן לשינוע. לקוברסקי יש מועמד אחר, שבמינויו הוא רוצה: אהרון שלוש. אין ספק כי שלוש הוא סיפור הצלחה במישטרה. את שידור המערכות האמיתיות במישטרה ואת השינויים המהותיים חולל, לאמרי תו של דבר, שלוש.

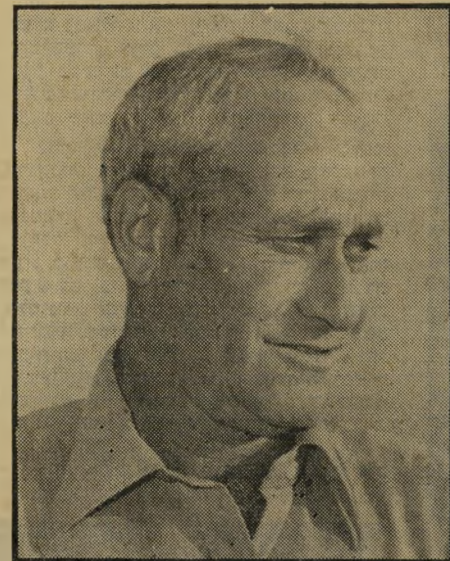
במישטרה אוהבים את שלוש. אישיותו מקסימה ושובת לב. הוא מפקד טוב ונבון וקצין מישטרה מעולה, המתבסס הרבה על שיטות מודיעיניות חדישות. אולם בעברו של שלוש זכורות כמה פרשיות. אשר בגינן מהסס בורג אם להפקיד בידיו את הפיקוד על המישטרה.

בשנת 1973 פרש שלוש בפעם הראשונה מהמישטרה. הוא הגיע כבר אז לדרגת ניצב. היה מפקד המחוז הדרומי של המישטרה והכל ניבאו לו עתיד מזהיר בשורותיה. שלוש פרש משום שהתנגד למינוי של שאול רוזווליו כמפכ"ל, אולם אין ספק כי היה פורש במילא בגלל פרשה אחרת, פרשת המזכירה. שלוש אינו רק אדם המקסים את ידידי ופקודיו השוטרים, אלא אף אדם הידוע להקטים נשים. האישה הנמנית על אחרת דע להקטיות הספרדיות המפורסמות והאצות לות בארץ, היה אז בן 52. נשוי ואב לשתי בנות שהיו אז בנות 26 ו-21. לשלוש היה רומן ארוך וידוע במישטרה

המועמדים: ברק ויריב

עוד לא אמרו לא

המסורבים: שמגר ונכיש

עוד לא אמרו כן

נה על אגף המישטרה בתוך משרד-הפנים, סמנכ"ל המשרד אברהם מרקוביץ. ה"מפכ"ל נחשב כוכב עולה במשרד-הפנים. במשך שנים רבות היה איש המישטרה-הצבאית ולאחר שפרש מצה"ל, בדרגת סגן-אלוף, הצטרף לצוות הבכיר של משרד-הפנים. בנוסף להיותו פקיד בכיר יעיל, יש לו גם מעלה אחרת: הוא איש דתי, ואפילו מכהן כחזן בבית-הכנסת בצהלה בימים הנוראים.

לישכתו של מרקוביץ ממוקמת בבית אגרון בירושלים והוא הממונה מטעם משרד-הפנים על המישטרה. בורג מאמין בו ונתון להשפעתו.

כאשר באים שלושה אלה לבחור את הקצין שיקבל דרגה של רב-ניצב, נייצבים מולם ארבעה מועמדים. אחד הוא מפקד מחוז תל-אביב, ניצב משה טוירקין. הוא התגלה כאכזבה. יחסיו עם מפקדי המרחבים שבשיטות מזכירים את יחסיו של רוזווליו עם הקצונה הבכירה שלו.

נוסף, נראה שלשר-הפנים לא תהיה ברירה אלא לחזור לצמרת המישטרה כדי לשתות מותקה קצין אחד ולמנותו מפכ"ל. לדעת כל ממליכי המפכ"לים במשרד-הפנים ולדעת מרבית הקצינים הבכירים במישטרה יש איש מתאים: תת-ניצב אבי-רהם תורג'מן, מפקד מרחב חיפה. תורג'מן נחשב היום כקצין הטוב ביותר במישטרת ישראל, ובתפקידו האחרון חולל ממש ניסים.

ללא ועדות וללא עיתונות הצליח תורג'מן להבריח את הפושעים מחיפה ולכ-לוא רבים מהם. חיפה היתה מרכז הפשיעה הארצי ומישטרתה — מסואבת לחלו-טין. פוליטיקאים זוטרים, חברי-כנסת ואנשי עירייה הם שניהלו את המישטרה, עד לבואו של תורג'מן. לאחר שהבריכנסת אחד ערף המישרו של תורג'מן וחברת כנסת אחר הוזחר לכל יתערב בעבודת המישטרה, היה ברור לצמרת הפוליטית של חיפה, כי אל לה להתקרב אל מטה המישטרה, בעיר התחתית. תורג'מן גילה